

РЕШЕНИЕ

№ 37883

гр. София, 16.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8494** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Административното дело е образувано по жалба на „Рив комерс София“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес по чл. 8 от ДОПК: [населено място], М. № 19, ет. 5, ап. 29, представлявано от Р. Т. Ч., ЕГН [ЕГН]. в качеството ми на управител, със съдебен адрес за призоваване: [населено място]. [улица], срещу ревизионен акт № Р-22002224003712-091-001 / 07.05.2025 г., поправен с Ревизионен акт за поправка , на ревизионен акт /РПРА/ № П-22221725101299-003-001/04.06.2025 г., издадени от Г. М. В. - Н. - орган, възложил ревизията, и С. А. К. - ръководител на ревизията, потвърден с решение 692/04.07.2025 директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП-С., с който са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност за довносяне в размер на 10 462.72 лв. и на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 3 025.46 лв.

В жалбата се посочва, че не било вярно твърдението, че документите са несъотнесими един към друг. Сключен и изпълнен е договор за подготовка на 7 бр. поръчки всяка от тях по 3000 лв. с ДДС и по този начин общата стойност била 21000, което е сборната стойност и на процесната фактура 17500 ДО+ 3500 ДДС = 21 000. Не ставало ясно кое от представените документите води до несъответствие. На следващо място договорите с МОСВ и МРРБ към лицето В. И. са представени точно с цел да докажат необходимите знания, умения и опит на същия в сферата на публичното възлагане. Очевидно ревизиращия екип е пропуснал да анализира т.2 от писмените обяснения на БГ Т. ЕООД където насрещното дружество е декларирало, че подготовката на

техническите предложения е извършена изцяло от управителя на дружеството В. И., като в тази връзка са представени дипломи, сертификати и договори за придобита квалификация. За пълнота на изложението заявяват, че формулирането на цената освен чрез свободни преговори е и в съответствие чл.6, т.14 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (редакция от 31.07.2020 г.). С този текст през 2016 година е формулирана като самостоятелна сделка изготвянето на документации за участие в процедури по ЗОП. Към настоящия момент възнаграждението за изготвяне на документации за участие в процедури по ЗОП е обвързано с материалния интерес на всяка поръчка. По същите съображения възразяват срещу отказа да се признае правото на данъчен кредит по фактурата от Паратексес ЕООД. Всички тези аргументи са останали необсъдени в решение 692/04.07.25 на директора на Дирекция ОДОП. Също така в своето решение директора потвърдил мотивите, за отказания данъчен кредит обективирани в ревизионния акт, без да анализира опита и компетентността на изпълнителя на услугите - управителя на двете дружества. Обръщат внимание, че след като е избран и е изпълнявал успешно десетки поръчки за първо ниво на контрол В. И. притежавал необходимия капацитет и опит в областта на публичното възлагане. Всеки един от възложители /общини държавни агенции и НПО/ програмите за трансгранично сътрудничество е задължен да възлага дейностите по проектите след проведени процедури по ЗОП, които са обект на проверка в рамките на т.н. първо ниво на контрол.

Във връзка с изложеното искат съдът да постанови решение, с което да отмените обжалвания ревизионен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят РИВ К. С. ЕООД – редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП С. ПРИ ЦУ НА НАП – редовно призован, не се явява, не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния представител на ответника юрк. Д., с която не възразява да се даде ход на делото в днешното съдебно заседание.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административният съд-С. град, Първо отделение, 54 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, и като извърши цялостна проверка на оспорената заповед във връзка с правомощията си по чл.168 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е започнало със Заповед № Р-22002224003712-020-001/26.07.2024 г., връчена на 15.08.2024 г. по електронен път, изменена със Заповед № Р-22002224003712-020-002/05.09.2024 г. и Заповед № Р-22002224003712-020-003/1211.2024 г., издадени от Г. М. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП-С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на „РИВ КОМЕРС СОФИЯ“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавена стойност по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от м. 12.2019 г. до м. 02.2020 г., м. 04.2020 г., м. 08.2020 г., м. 12.2020 г., от м. 02.2021 г. до м. 03.2021 г., от м. 06.2021 г. до м. 08.2021 г., м. 10.2021 г., от м. 01.2022 г. до м. 02.2022 г., м. 04.2022 г., от м. 06.2022 г. до м. 07.2022 г. и от м. 11.2022 г. до м. 02.2023 г.

Цитираните заповеди са издадени от Г. М. В. - Н., с изключение на Заповед № Р-22002224003712-020-002/05.09.2024г., издадена от М. А. К. - Н., в качеството на длъжност началник сектор „Ревизии" при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора

на ТД на НАП С. и Заповед № РД-84-22-00-611/15.07.2024 г. на директора на ТД на НАП С. за заместване на Г. М. В. - Н..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22002224003712-092-001/05.02.2025 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключила с РА № Р-22002224003712-091-001/07.05.2025 г., издаден от Г. М. В. - Н. - орган, възложил ревизията, и С. А. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 07.05.2025 г. по електронен път.

Установени са допълнителни задължения за данък върху добавената стойност за довносяне в размер на 10 462.72 лв. и на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 3 025.46 лв.

Ревизионното производство е възложено на основание чл. 155. ал. 4 от ДОПК във връзка с Решение № 985/18.07.2025 г. на директора на дирекция ОДОП С..

На основание чл. 37. ал.5 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица /ИПДПОТЛ/ до „ДЕЛАР ИНФРА“ с ЕИК[ЕИК]. [община] с ЕИК[ЕИК]. „РИВ КОМЕРС ТРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Столична община /СО/ с ЕИК[ЕИК]. [община] с ЕИК[ЕИК]. [община] с ЕИК[ЕИК]. „АЛФА КАР ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „ТИКСИМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „ИВПОЛ - ГЕОРГИЕВИ И СИЕ“ СД с ЕИК[ЕИК]. „КАРТАЛИАНИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „РИВ КОМЕРС ИМПОРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „КОМЕРС ИМПОРТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БТ ТЕЛЕКОМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „БЪЛГАРИЯ ТЕЛЕКОМ ТРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „РИВ КОМЕРС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „АУТО ИНЖЕНЕРИНГ 19“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице ИПДПОЗЛ/ № Р-220022240037127-040-001/20.08.2024 г., № Р- 22002224003712-041-002/20.08.2024 г. и № Р-22002224003712-041-003 от 20.08.2024 г. за представяне на всички относими първични счетоводни документи и регистри.

търговска и банкова документация за периода от 01Л 2.2019 г. до 28.02.2023 г.

С протокол № АА2105746/28.11.2024 г. е документирано посещение на адреса за кореспонденция на дружеството - [населено място]. [улица], при което е извършен преглед на оригиналните счетоводни, банкови и търговски документи.

С Протокол № Р-22002224003712-ППД-001/24.10.2024 г. са присъединени събраните доказателства в предходното ревизионно производство.

Основният предмет на дейност на дружеството е търговия и участие в процедури по Закона за обществените поръчки /ЗОП/. Представени са протоколите от комисии, докладите и решенията по обществените поръчки, в които дружеството е участвало.

През ревизирания период от ревизираното лице са декларирани доставки на МПС по обществени поръчки, в т. ч. към [община]. [община]. Столична община СО/, [община]. ТП „Държавно горско стопанство - Б.“. [община] и др. Издадени са 23 фактури, подробно изброени на стр. 30 в РД, с предмет техническо обслужване (гаранционни ремонти, ремонти на консумативи - накладки, съединители, масла, филтри и акумулатори) на автомобилите във връзка с изпълнението на договори № СОА19-ДГ55-818/13.12.2019 г. и № СОА19-ДГ55-819/13.12.2019 г. за обществена поръчка със СО.

След извършения анализ на представените документи от ревизираното лице, от неговите доставчици, от превозвачите на МПС, както и на контрагентите му, при извършените им

на срещни проверки, не са установени основания за корекция на данъчната основа на получените и извършените доставки и на начисления данък, по отношение на доставките на МПС. изброени подробно на стр. 19-20 в РД.

Установено Било, че „РИВ КОМЕРС СОФИЯ“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 500.00 лв. по фактура № [ЕГН]/14.02.2023 г., издадена от „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, в размер на 3 500.00 лв. по фактура № [ЕГН]/10.02.2023 г., издадена от „БГ Т. ЕООД и в размер на 3 500.00 лв. по фактура № [ЕГН]/20.02.2023 г., издадена от „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД, като същите са отразени в отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС на доставчиците, през съответния период.

При насрещната проверка на „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД е установено, че дружеството няма действащи трудови договори през периода на издаване на фактурата. От страна на проверяваното лице в хода на предходното контролно производство са представени документи, в т. ч. копия на фактура № [ЕГН]/14.02.2023 г. с предмет консултантски услуги, договор от 14.02.2022 г., сключен между „РИВ КОМЕРС СОФИЯ“ ЕООД, в качеството на възложител и „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, в качеството на изпълнител. Предмет на договора е проучване на процедури за възлагане на поръчки по ЗОП с предмет: „Доставка на резервни части за МПС“. Общата стойност на договора е 21 000.00 лв. с ДДС. Дейностите по консултантската услуга включват: регулярно проследяване на публикувани обяви за тръжни процедури за възлагане на обществени поръчки по предварително зададени критерии, проучване на критериите за възлагане, и преценка на условията за участие, годност за упражняване на професионалната дейност, икономическо и финансово състояние, технически и професионални възможности. Проучване на възможностите за доставка и производител, както на територията на страни в ЕС, така и извън тях, преценка на цени на стоката или услугата, предмет на обществената поръчка и на разходите за доставка, преценка на рентабилност /печалба/, осъществяване на юридическа подкрепа и консултации за окомплектоване на оферти, консултации и др. Към договора е приложено копие на ППП от 14.02.2023 г., в който е посочено, че изпълнителят е извършил преглед на обществени поръчки за всеки възложител по предварително зададените критерии в договора.

При насрещната проверка на „БГ Т. ЕООД е установено, че дружеството няма действащи трудови договори през периода на издадената фактура. От страна на проверяваното лице са представени копия на № [ЕГН]/10.02.2023 г. договор от 01.02.22 г., сключен между „РИВ КОМЕРС СОФИЯ“ ЕООД, в качеството на възложител и „БГ ТЕЛЕКОМ“ ЕООД, в качеството на изпълнител. Предмет на договора е „Подготовка и окомплектоване на оферти за процедури за възлагане на поръчки по ЗОП“. Представен е договор от ППП от 10.02.2023 г. съгласно който проверяваното лице е предало оферти за процедури за възлагане на поръчки по ЗОП. в т. ч. за доставка на фитнес оборудване за нуждите на главна дирекция „Жандармерия“, доставка и монтаж на мебели, доставка и монтаж на обзавеждане и оборудване за нуждите на Районна прокуратура - Б., доставка и монтаж на оборудване за детска градина „Първи юни“- Бяла, доставка и монтаж на детски съоръжения в паркове в [населено място], демонтаж, доставка и монтаж на климатични системи в сградите на Министерство на икономиката и индустрията с адреси в [населено място], доставка на компютърни конфигурации. Също така са представени счетоводни регистри на гр. 40, гр. 41, гр. 50, гр. 60 и гр. 70, от които е установено, че няма извършено разплащане между контрагентите. Представени са копия на диплома на В. И. И. от „Нов Български Университет“, копие на сертификат за участие на В. И. в обучение, копие на споразумения през периода от 2014 г. до 2017 г., сключени между Министерство на регионалното развитие МРРБ и Министерство на околната среда и водите, в качеството на възложител и В. И. И., в качеството на изпълнител, за които е прието, че са неотнормирани към възложените услуги от ревизираното лице на „БГ

ТЕЛЕКОМ“ ЕООД.

При насрещната проверка на „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД е установено, че дружеството няма действащи трудови договори през периода на издадената фактура. От страна на проверяваното лице са представени копие на фактура № [ЕГН] от 20.02.23 г., договор от 01.02.2022 г. за „Подготовка и окомплектоване на оферти за процедури за възлагане на поръчки по ЗОП“ . Към договора е приложено копие на ППП от 20.02.2023 г., съгласно който проверяваното лице е предало оферти за процедури за възлагане на поръчки по ЗОП за доставка и гаранционна поддръжка на автомобили за конкретно изброени възложители на обществени поръчки. Представени са счетоводни регистри на гр. 40, гр. 41, гр. 50, гр. 60 и гр. 70 , от които е установено, че няма извършено плащане между контрагентите. Също така са представени копие на диплома на В. И. И. от Нов български университет, сертификат за участие на В. И. в обучение, копия на горецигираните споразумения между МРРБ и МОСВ, в качеството им на възложител и В. И. И., в качеството на изпълнител, приети за неотнормими към предмета на проверяваната фактура.

По отношение на получените доставки с предмет консултантски услуги от ревизираното лице са представени копия на фактурите, договорите и ППП към тях.

Не са ангажирани доказателства за плащане по доставките. Прието е, че няма такива и за действителното им осъществяване от издателите на фактурите, както и за мястото на тяхното изпълнение.

В резултат на това и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 500.00 лв. по посочените по-горе три фактури, издадени от „БГ ТЕЛЕКОМ“ ЕООД, „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД и „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД.

На основание чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС за м. 12.2022 г. и м. 01.2023 г. е отказано правото на данъчен кредит, съответно в размер на 52.10 лв. и 8.86 лв. по изброените на стр. 49 в РД фактури с предмет ношувки, издадени от „ПАРК ХОТЕЛ МОСКВА“ АД с ЕИК[ЕИК], поради липса на доказателства, че същите са свързани с независимата му икономическа дейност.

Жалбоподателят оспорил ревизионния акт по административен ред като незаконосъобразен и необоснован. Сочил, че не е взето предвид, че В. И. И., който е управител на „БГ ТЕЛЕКОМ“ ЕООД и „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД е разполагал с необходимата подготовка, знания и умения за изготвяне на технически предложения в сферата на публичното възлагане.

След преценка на мотивите, изложени в РА, приложената административна преписка и възраженията на жалбоподателя, административният орган, ответник по настоящото производство потвърдил Ревизионен акт №Р-22002224003712-091 -001/07.05.2025 г., издаден от Г. М. В. - Н. - орган, възложил ревизията, и С. А. К. - ръководител на ревизията, в оспорената част на допълнително установените задължения за данък добавена стойност за периода от м. 12.2022 г. до м. 02.2023 г. ведно със съответните лихви за просрочие и оставил без разглеждане жалба вх. № Ж-22-433/12.05.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № Ж-22-433#1/14.05.2025 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от „РИВ КОМЕРС СОФИЯ“ ЕООД, в останалата част, като недопустима и прекратил производството по жалбата в тази част.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,

спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съдът намира, че обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

РА е постановен при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДДС с данък върху добавената стойност се облага всяка възмездна облагаема доставка на стока или услуга. Съдът намира, че в случая тези доставки не са освободени и следва да се начисли ДДС.

Доставката на услуга, каквито е настоящия случай, по своята същност представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и търговски документи. Проследяването на отделните елементи на доставката на услуга включва установяването най-общо на естеството на услугата, осигуряването на необходимия персонал и активи за нейното изпълнение и предаване на резултата от свършената работа.

От събраните по делото доказателства съдът счита, че представените в хода на ревизионното производство доказателства не установяват извършването на доставки от страна на „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, „БГ ТЕЛЕКОМ“ ЕООД и „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД, а представените документи по отношение на В. И. И., не удостоверяват, че същият е извършвал дейност и е имал опит в подготовката и изготвянето на оферти във връзка с участието в процедури за възлагане на поръчки по ЗОП с описания в договорите предмет. От представените документи удостоверяващи, че В. И. И., който е едноличен собственик и управител на „БГ ТЕЛЕКОМ“ ЕООД и „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД, е магистър по право, магистър по икономика на недвижимата собственост и е завършил курсове за проектиране и изграждане на ВиК мрежи, както и че е извършвал услуги, свързани с финансова верификация на разходи по проекти, финансирани по програми от финансовия механизъм към Европейското икономическо пространство /ЕИП за периода от 2009 до 2014 г. Извършвал е и първо ниво на контрол при изпълнение на проекти по двустранните програми за трансгранично сътрудничество по вътрешните граници на Европейския съюз /ЕС/, не може да се направи обоснован извод, че И. притежава необходимата квалификация и опит в областта на възлагането на обществени поръчки по реда на ЗОП. Доказателства за опит и квалификация не са налице и по отношение Е. И. И., управител на „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, във връзка с възложените консултантски услуги от жалбоподателя. В настоящия случай от съдържанието на трите договора, независимо от тяхното наименование е видно, че техния предмет съгласно т. 1.1 от договорите е идентичен.

За да е налице доставка на услуга е необходимо да има доказателства за нейното извършване конкретно от изпълнителя по договорното отношение и съответното ѝ прехвърляне на получателя по доставката. Представянето на подписани между страните договори, фактури и ППП за извършени услуги не е достатъчно доказателство за

реалното изпълнение на договореното между страните. В конкретния случай посочените в процесните фактури изпълнители, не са разполагани с кадрови ресурс, нает по трудови или извън трудови правоотношения, като не са налице и доказателства, че собствениците на дружествата изпълнители са притежавали съответната квалификация и умения за извършване на тези доставки. Не са представени и доказателства за начина на калкулиране на цената на услугите, и за елементите за всяка доставка – материали, труд и др., в т. ч. и за аналитичната отчетност на разходите.

Не са представени и съответните оферти, доклади, консултации, които са изготвени от доставчиците, в т. ч. събраната от тях информация по отношение на цените на съответните МПС, евентуалните доставчици на предмета на заданието, транспортирането на МПС и др. В тази връзка не са налични доказателства, че преките доставчици са извършили преценка на цените на стоките или услугата, предмет на обществената поръчка и на разходите за доставка им, както и преценка на рентабилността, които да са предоставени на жалбоподателя, в качеството му на възложител. В тази връзка съдът счита, че не са налице доказателства за реално извършени доставки на услуги от „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, „БГ ТЕЛЕКОМ“ ЕООД и „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД. В подкрепа на така направения извод, освен липсата на разплащане между страните, е и обстоятелството, че самото ревизирано лице, чрез неговата управителка - Р. Т. Ч., майка на В. И. И. и на Е. И. И., е изготвяла и подавала документи за участие в обществени поръчки на „РИВ КОМЕРС СОФИЯ“ ЕООД по ЗОП преди 01.02.2022 г., като в една част от тях. представяваното от нея дружество е определено за изпълнител. През периода от м. 12.2019 г. до 31.01.2022 г. за „РИВ КОМЕРС СОФИЯ“ ЕООД са налице данни, че същото е изпълнител на обществени поръчки по ЗОП по договори за доставки на МПС с възложители - [община]. [община]. Столична община /СО/. [община]. ТП Държавно горско стопанство - Б. и [община], което формира заключение, че жалбоподателя е извършвал самостоятелно подготовка и окомплектоването на оферти във връзка с изготвянето и подаването на документи за участие в обществени поръчки по ЗОП с предмет: „Доставка на МПС и на резервни части за тях“, както преди 01.02.2022 г., така и през периода от 01.02.2022 г. до 20.02.23 г. Това обуславя извода, че не се установява изпълнението на поетите от доставчиците задължения по приложените два договора за подготовка на технически предложения за участие по процедури по ЗОП и по договора за консултантски услуги за проучване и участие в процедура по ЗОП.

В настоящия случай органите по приходите подробно са описали задълженията на доставчиците по договорите с дружеството-жалбоподател. Ако се приеме, че всички описани дейности се свеждат до изготвяне на документи за участие в обществени поръчки по ЗОП, както и до проучване на пазара с оглед закупуването на моторни превозни средства с определени параметри на най-добра цена, то сама по себе си тази дейност предполага търсене и анализ на информация, както и представянето ѝ на възложителя с оглед избор на най-добрата възможност за покупка. В случая предоставянето на информация за извършените проучвания предполага размяна най-малкото на търговска кореспонденция между страните по доставките, включително наличието на писмени документи под формата на доклади, които да материализират събраната информация, така че тя да послужи на възложителя. Такива доказателства не са представени, като в ревизионното, така и в административното производство.

Макар и да не е елемент от осъществяването на доставката, доколкото представлява

индикация за реално осъществили се търговски отношения, следва да се има предвид и това дали получателят е изпълнил своето задължение за заплащане на дължимата цена. В случая не е установено заплащане на посоченото във фактурите възнаграждение от страна на жалбоподателя. Предвид обстоятелството, че жалбоподателят е участвал в съставянето на ППП за извършени услуги от процесните доставчици във вид, който не е в състояние да ги индивидуализира, включително и относно мястото и датата на получаване на резултата от тях и съдът счита, че самият жалбоподател не е положил необходимата грижа за обосноваване на реалността на стопанските операции, в резултат на което сам се е поставил в неблагоприятно положение. С оглед горното, че процесните фактури, договори и ППП са изготвени за целите на ревизионното производство, с цел да обосноват стопански операции на фактурираните доставки, във връзка с упражняването от „РИВ КОМЕРС СОФИЯ“ ЕООД право на приспадане на данъчен кредит, следва че ползвайки право на приспадане на данъчен кредит по фактури, които не са обвързани с реални стопански операции от посочените в тях доставчици, жалбоподателят фактически участва в сделки, извън установения от ЗДДС ред. Издаването и използването от получателя за упражняване на право на данъчен кредит на фактура с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама. В този смисъл е и решение от 07.12.2010 г. по дело С - 285/09. т. 49. Аналогично и в решение по дело С - 454/98. т. 62 е прието, че общностното право не изключва възможността държавите-членки да считат съставянето на фиктивни фактури, посочващи неправомерно ДДС, като опит за данъчна измама и да налагат в тези случаи глобите или санкциите, специално предвидени в националните им законодателства. Възползвайки се от правото си на данъчен кредит, посредством т. нар. „нередовни фактури“, жалбоподателя очевидно се стреми да избегна издължаването на предвидения данък. По аргумент от противното не може да се издаде първичен счетоводен документ за сделка, чийто предмет реално не е осъществен. Предвид това съдът намира, че претендираното право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури представлява злоупотреба с право от страна на жалбоподателя. чиято цел е неправомерно ползване на данъчен кредит.

В случая се наблюдава знание от страна на жалбоподателя относно факта на договаряне на спорните доставки - като се формулира неясен предмет на доставките и възнаграждение, което не може да се съпостави с поетите задължения, и на следващо място с липсата на проявена от страна на жалбоподателя дължима грижа на добрия търговец да получи относими документи, обективиращи извършеното от преките доставчици, така че да може да ползва резултата от изпълнене на услугите - реални консултации, за вземане на решение за закупуване на стоки.

Предвид изложеното съдът намира, че ревизиращите органи са се съобразили с практиката на СЕС и ВАС и са направили задълбочена и всеобхватна преценка на всички обстоятелства относно спорните доставки. От установеното в хода на ревизията може да се заключи, че изборът на сочените доставчици не е извършен въз основа на обективни търговско-икономически критерии. Страните не са целели предоставяне, съответно получаване на услуги, а само съставяне на данъчни документи, които да осигурят възможност за ползване на право на приспадане на данъчен кредит от получателя на фактурите, за съответни периоди. Тези обстоятелства навеждат на извода, че на ревизираното лице е било известно, че участва във формални сделки, без да има фактически осъществени престации, а ако е имало такива, то те не са извършени

пряко или чрез подизпълнител от издалите фактурите стопански субекти.

Ползването на право на приспадане на данъчен кредит по документи с невярно съдържание, които не са съставени в резултат на действително развили се търговски взаимоотношения се квалифицира от СЕС като позоваване на правото на приспадане с измамна цел или с цел злоупотреба Решение от 06 декември 2012 г. по дело С-285/11. Б. ЕООД. т. 36/. Извод за наличие на такава следва да се направи въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства и установените обективни данни, както са направили органите по приходите в настоящото производство.

Съгласно чл. 70, ал. 11 т. 3 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, когато стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели. От извършения преглед на документите в счетоводството на ревизираното лице е установено, че за декларираните покупки на хотелско настаняване не са налице доказателства, че фактурите, издатени от „ПАРК ХОТЕЛ МОСКВА“ АД отговарят на условието получените услуги да са използвани за независимата икономическа дейност на ревизираното лице. Поради това законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по тях в размер на 60.96 лв. на основание чл.70 ал. 1. т. 3 от ЗДДС.

Горните факти и обстоятелства, обсъдени в тяхната съвкупност, обосновават законосъобразността на извода за липса на доставка по фактурите, издадени от „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, „БГ ТЕЛЕКОМ“ ЕООД и „ПАРАЛЕКСЕС“ ЕООД, поради което решението, с което ревизионният акт е потвърден трябва да бъде оставено в сила, като законосъобразно.

Предвид горепосоченото жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, искането на пълномощника на ответника за присъждане на разноски и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 7, ал.2, т. 3, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалвания материален интерес следва жалбоподателят да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" гр.-С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 614 лева.

Предвид горепосоченото и на основание изложеното и чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

Отхвърля жалба на „Рив комерс София“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес по чл. 8 от ДОПК: [населено място], М. № 19, ет. 5, ап. 29, представлявано от Р. Т. Ч., ЕГН [ЕГН]. в качеството ѝ на управител, със съдебен адрес за призоваване: [населено място]. [улица], срещу ревизионен акт № Р-22002224003712-091-001 / 07.05.2025 г., поправен с Ревизионен акт за поправка , на ревизионен акт /РПРА/ № П-22221725101299-003-001/04.06.2025 г., издадени от Г. М. В. - Н. - орган, възложил ревизията, и С. А. К. - ръководител на ревизията, потвърден с решение 692/04.07.2025 директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП-С., с който са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност за довносяне в размер на 10 462.72 лв. и на основание

и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от **Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания** /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 3 025.46 лв.

Осъжда на „Рив комерс София“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес по чл. 8 от ДОПК: [населено място], М. № 19, ет. 5, ап. 29, представлявано от Р. Т. Ч., ЕГН [ЕГН], в качеството ѝ на управител, да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 614 /хиляда шесттотин и четиринадесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.